

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.7/2021/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. május 26. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás büntette és más bűncselekmény miatt terhelt volt szerződéses hadnagy vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. február 12. napján kihirdetett 42.Kb.69/2020/14. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) Ft pénzbüntetésre enyhíti.

A 300.000 (háromszázezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) havi részletfizetést engedélyez. A pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Egy havi részlet összege 15.000,- (tizenötezer) forint.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. február 12. napján kihirdetett 42.Kb.69/2020/14. számú ítéletével terhelt volt szerződéses hadnagy vádlottat

bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás büntetében (Btk.439.§ (1)-(2) bekezdés) és szolgálati tekintély megsértésének büntetében (Btk.447.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés), ezért – halmazati büntetésül - 400 (négy száz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (ezer) forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségek megfizetésére.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A védő csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmények tárgyi súlyát és bűnösségi körülményeket értékelve eltúlzott mértékben állapította meg a pénzbüntetés napi tételszámát. Rámutatott arra, hogy a bíróság a felső határhoz közeli napi tételszámot határozott meg. Nem vitatta, hogy a vádlottal szemben halmazati büntetés került kiszabásra, azonban álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a szolgálati tekintély megsértésének megvalósulását az első eseménysor és annak körülményei idézték elő, nevezetesen, hogy az előjáró azért kezdeményezte az ittaság vizsgálatát, mert tudta, hogy a vádlott előző este alkoholt fogyasztott. Utalt arra is, hogy a vádlott vagyonát képező 15 millió forint összértékű ingatlant 13 millió forint banki hitel terheli, amelynek havi törlesztőrésze jelentős terhet ró a vádlottra és családjára. Érvelt azzal is, hogy erre irányuló statisztikai adatok hiányában a súlyosító körülmények közül az „ilyen és hasonló cselekmények országos elszaporodottságára” való hivatkozást mellőzni kell. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a Be. 606. § (4) bekezdése alapján a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mértékét - részletekben történő megfizetés biztosítása mellett – enyhítse.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.227/2021/2. számú átiratában a vádlotti és védői fellebbezést nem tartotta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy az ítélet felülbírálata a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében részleges. Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésén a vádlott beismerő vallomásának elfogadását követően rögzítette az ítéleti tényállást és a két elbírált katonai büntett törvényes minősítését. Vizsgálta a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket, majd a korábban már katonai büntetőeljárás hatálya alatt állt vádlottal szemben a Btk. 33.§ (4) bekezdésének méltányos felhívásával halmazati büntetésül a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki. Álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tételszáma az elbírált két katonai büntett együttes tárgyi súlyát tükrözi, a napi tételhez rendelt összeg pedig a törvényi minimumban került megállapításra. Álláspontja szerint a bűnügyben nem mutatható fel olyan, eddig értékelési körbe nem vont nyomatékos körülmény, amelyre alapítottnan a pénzbüntetés napi tételszáma mérsékelhető lenne, ezen túl pedig enyhébb pénzbüntetés nem szolgálna a Btk. 79. §-ában meghatározott generális prevenciót, mint büntetési célt. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[4] A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott

büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[5] A fellebbviteli bíróság továbbá a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást annyiban, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[6] A másodfokú katonai tanácsa a felülbírálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítéletnek a Be. 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését. Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú katonai tanács helyesen ismerte fel, hogy a Be. 504. § (1)-(4) bekezdésének alkalmazásával kell lefolytatni az eljárást. A vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú katonai tanács által teljes körűen fogatosított törvényes figyelmeztetéseket követően vád szerint beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ezt követően az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatot elfogadó végzése törvényes. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre figyelemmel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki.

[7] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet 2. oldalának ötödik és hatodik bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott katonai büntetteit.

[8] Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés a következők szerint alapos.

[9] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete 4. oldalának első négy bekezdésében jórészt helyesen tárta fel. A másodfokú katonai tanács az enyhítő körülményeket kiegészíti a vádlott függelemsértő cselekményének méltányolható indítóokával, továbbá az önhibáján kívül fennálló nehéz anyagi helyzetével és a további időmúlással.

[10] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok maradéktalan eléréséhez a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének indokolt alkalmazásával pénzbüntetés kiszabása szükséges és elégséges. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 400 napban állapította meg. Ez a büntetés eltúlzott mértékű anyagi terhet ró a vádlottra és családjára. A másodfokú katonai tanács szerint a

vádott tekintetében kiszabott 300 napi tételszám tükrözi megfelelően az elkövetett bűncselekmények tényleges tárgyi súlyát, valamint az előzőekben kiegészített enyhítő körülmények túlsúlyát és nyomatékát, továbbá az egynapi tétel összegeként megállapított 1.000,-Ft, igazodik megfelelően a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz, valós anyagi teherbíró képességéhez. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,-Ft pénzbüntetésre enyhítette. A vádlott részére a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján a pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[11] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az így kiszabott büntetés szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését.

[12] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[13] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

[14] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. május 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. február 12. napján kihirdetett 42.Kb.69/2021/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.7/2021/7.

számú ítélete folytán 2021. május 26. napján terhelt1 volt szerződéses hadnagy vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2021. május 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke